

Pressklipp Dala-Floda Operafest 2016

OVERTURE

Dala-Demokraten 11 mars 2016

Carmen – med huppleken – framförs under Dala-Floda Operafest

Carmen – med inslag av tango, folkmusik och den lokala huppleken – kommer att framföras under årets Dala-Floda Operafest. Det framkom när Anna Eklund Tarantino, operasångerska och boende i bygden, informerade under Dala-Floda intresseförenings årsmöte.

Operafesten har blivit en succé och väckt uppmärksamhet även utanför Sverige.

Anna Eklund Tarantino, som är ansvarig eller ambassadör för festen, brukar i det här sammanhanget kalla sig operainspiratör och har – bland mycket annat – ordnat små operaföreställningar vid charkdisken i den lokala dagligvarubutiken.

Under intresseförenings årsmöte berättade hon om 2016 års operafest, som genomförs den 10-14 augusti. Carmenföreställningen kommer att ges i Strandbackens folkpark och dessutom blir det arrangemang i bland annat Wålstedts lada, Floda kyrka, församlingshemmet och Dala-Floda Vårdshus och – naturligtvis – ICA Nära. "Sjösång från Flosjön" blir ett annat programinslag.

Kent Olsson

Dalarnas Tidningar KULTUR 21 juni

Världskända Carmen blir fäbodkulla i Västerdalarna

Världskända Carmen, operans romska cigarettflicka, blir fäbodkullan Carin i Västerdalarna, tjurfäktaren Escamillo blir mästeflottare och militären don José blir norsk flykting. Det sker när Anna Eklund-Tarantino – inför sommarens operafest i Dala-Floda – flyttar över operaföreställningens handling till 1940-talets Västerdalarna.

En rad världsstjärnor med erfarenhet av stora scener som Metropolitan i New York, Bastilleoperan i Paris och Berliner Staatsopera kommer i augusti till Dala-Floda för att uppträda på dansbanescenen i Strandbackens folkpark.

Regissören Lotta Lindqvist har tillsammans med Anna Eklund-Tarantino "översatt" den franska operan Carmen till Västerdalsförhållanden.

Det innebär – bland annat – att Carmen blir Uggle-Carin, don José blir Jona och Escamillo blir mästeflottar´n Eskil Nilsson från Lima. Handlingen flyttas från 1820-talets Sevilla till 1940-talets Västerdalarna.

Men det handlar fortfarande om kärlek, svartsjuka, bråd död och om att världshändelser, oroligheter och utveckling återspeglas i "bymiljö".

– Dala-Floda under 1940-talet samlar upp mycket av världshistorien; det är orostider med dramatik, spänningar, många nationaliteter, norska flyktingar, nazism och extremt goda krafter, säger den årliga operafestens initiativtagare och konstnärliga ledare Anna Eklund-Tarantino.

Flodas och hela Västerdalarnas kulturella historia – med flottare, rallare, luffare och flyktingar som göms i lador och fäbodstugor – byggs in i handlingen.

Och sina stjärnor hämtar Anna långt borta, men ändå nära:

Paulina Pfeifer, sopran med brett register, har tillbringat somrar i Äppelbo och bland annat föst kor i fäbodstället Risåsa. Hon är uppsättningens Carin.

Joa Helgesson, baryton som just nu gör karriär i Tyskland, har rötter i Äppelbo, där han tillbringat sina skollov, fiskat och hjälpt till i sin farfars snickeri. Han gör rollen som Eskil.

Mathias Zachariassen, tenor med rutin från ledande roller i uppsättningar i många operahus, spelar i sommar upp i Mora för riksspelmansmärket. Här spelar han don José.

– Och vår regissör, Lotta Lindqvist, har rötter i Hedemora, berättar Anna och tillägger att många erkänt duktiga yrkesmänniskor – musiker, koreograf, scenograf, och kostymmakare – ställer upp och att operafestens ansvariga lånar in rekvisita från alla möjliga håll, bland annat från Dalateatern

Bland de unga och lovande birollsinnehavarna märks tenoren Mattias Gunnari, som gör Mikaelarollen spännande omgjord till en mansroll, Mikael, och Caspar Engdahl, som just gått ut operaskolan.

Från Dala-Floda deltar några barn samt många körsångare, totalt ett 30-tal personer. De har åkt till Stockholm för att delta i repitiitionerna.

– Det blir häftiga slagsmål, kofest med pilskhet och en dramatisk scen, där Eskil istället för tjuvfäktning ger sig ut på en timmerbröte, ett Djävulens plockepinn, berättar Anna. Med spelmän och aktörer i Flodadräkt har det alla förutsättningar att bli färgstarka föreställningar – den 10:e, 11:e, 13:e och 14:e augusti – på folkparkens dansbanas... operascen.

Dala-Floda Operafest

Operafesten pågår från den 10:e till den 14:e augusti och omfattar som vanligt en rad programpunkter; som opera i samhällets dagligvarubutik, sånger från Flosjön, en barnföreställning, en kurs för barn med funktionsnedsättningar och en hupplexkurs för nyanlända flyktingar.

I Wålstedts lada framförs operan Beatrice di Tenda av Bellini.

En annan höjdpunkt är en indisk afton i Vårdshuset i Dala-Floda, där det blir indisk dans, musik och opera samt – inte minst – indisk mat lagad av indiska kockar. Och indiska ambassadören i Sverige kommer till Dala-Floda.

Hemsidan har adressen dalafloaoperafest.se.

Kent Olsson

Expressen 19 juli 2016

"Kungens festival ska inte vara konservativ"

Gunilla Brodrej möter Anna Eklund-Tarantino, den konstnärliga ledaren som har gjort Musik på Slottet radikalt.

Musik på slottet består av Unga Musik på slottet, en vecka i januari när unga musikstudenter får komma och spela på slottet, samt Musik på slottet, en festival i september med tyngdpunkt på klassisk musik. Septemberprogrammet, som släpptes i veckan, ska uppmärksamma Sveriges minoritetsgrupper.

När Anna Eklund-Tarantino fick jobbet som konstnärlig ledare för Musik på Slottet - hovets årliga musikfestival – blev jag förvånad. Anna Eklund Tarantino var en gång the it-soprano of Sweden som alla ville jobba med. Nu är hon en av de minst reaktionära musikmänniskor jag känner till inom den så kallade klassiska musikvärlden. Det hade förvånat mig mindre om den hittills konservativa kulturinstitutionen Musik på Slottet som i dagarna presenterade årets program, hade gett jobbet till någon av de smidiga diplomater som vanligtvis får den här typen av uppdrag. Folk som springer i sina föregångares spår.

Anna Eklund-Tarantino är inte intresserad av en förvaltartjänst. Hon vill att Musik på Slottet ska vara för alla. I april 2015 skrev hon in i stiftelsen Musik på Slottets stadgar att integration skulle ingå som en del av uppdraget. Sedan länge arbetar hon med funktionshinderade, till exempel vid den årliga operafestivalen i Dala-Floda som hon har initierat och leder. Tillsammans med barockorkestern Rebaroque och violinisten **Maria Lindal** samarbetar hon i sommar med ett asylboende på Gotland, Fröjelgården.

– **Jonas Dominique** från Rebaroque ska arrangera syriansk och afghansk musik och stoppa in det i **Mozarts** opera "Enleveringen i seraljen", som redan innehåller en del musikaliska orientalismer som var på modet på 1700-talet. Sedan ska vi försöka ta hit de boende för att se föreställningen på Slottet, säger hon.

I Dala-Floda kommer man till sommaren att samarbeta med ett HVB-hem för ensamkommande flyktingungdomar. De som vill får vara med i en uppsättning av "Carmen" och dansa den traditionella "huppdansen".

– Det är en pojkdans som gjordes av pilska unga män för att uppvakta flickorna när de kom från fäboden. Får man in nytillkomna svenskar i de innersta av traditioner har man skapat kontaktytor som är väldigt häftiga, säger hon.

– Om den föreställningen blir bra ska jag ta den till Slottet och göra som en barnföreställning i januari.

Har ni någon beredskap för om det går åt pipan? Det kan vara både trassliga och trasiga killar.

– Dala Floda är ett samhälle som inte låser bilar och hus och där samarbetar vi med frivilliga på orten. Samtidigt röstar 30 procent på SD. Men eftersom vi har så många med oss från byn har vi en trygg social försänkning, svarar Anna Eklund-Tarantino.

– En fördel med Dala-Floda är att människorna där bottnar i en stark kultur som de gärna vill föra vidare. Det finns tydliga traditioner att förhålla sig till och utforska, ett självförtroende som faktiskt väcker nyfikenhet hos nytillkomna.

I vintras var jag i slottskyrkan på högmässa för att kyrkokören från mitt sommarställe i Nordingrå sjöng. Då först såg jag att det är formaliserat på slottet att präster och kyrkomusiker från hela landet får komma till slottet och hålla högmässa. Även Musik på Slottet blir i sin nya form ett sätt att samarbeta med undersåtarna.

– Vi håller till i Rikssalen. Slottet ska vara öppet för alla. Då pitchar vi på de fem minoriteterna. Tornedalingar, sverigefinnar, judar, samer och romer.

När det gäller samerna har ju Sverige och kungahuset historiskt en skuld.

– Ja, det är inte lätt. **Systrarna Märak** är agitatorer. Det kan väcka känslor. Men vi har så otroligt mycket att lära av den samiska kulturen som också är starkt nyskapande och expanderande. Ola Stinnerbom kommer att lära en del klasser på Adolf Fredriks musikklasser att jojka.

Vad är ditt intryck av kungen och drottningen?

– Jag ser en hårt arbetande familj. När jag går hem klockan nio på kvällen har de fortfarande möten. Vilka 70-åringar jobbar så mycket? De är där från tidig morgon till sen kväll, välklädda, snygga, pålästa och trevliga. Påpassade hela tiden, för varje människa som är där har ju sitt livs ögonblick.

Hur är kungen att samarbeta med?

– Kungaparet stöttar vår verksamhet, kommer på våra konserter och kommer med kreativa synpunkter. Det var Kungen som initierade Unga Musik på Slottet för skolbarn.

Det låter både exklusivt och lukrativt att jobba på Slottet?

– Artister tror ofta att vi sitter på en förmögenhet för att vi jobbar här. Men vi har en begränsad budget och jag har sökt om stöd från Kulturrådet 13 gånger. Utan framgång.

Vad händer med Slottets traditionella konsertprogram med romanskonsserter eller pianorecitaler?

– Den konsertformen anser jag död i sin nuvarande form. Jag tycker illa om ordet finkultur. Vi arbetar med fin kultur. Vi är inte konservativa, säger Eklund-Tarantino.

Gunilla Brodrej

DT MUSIK 5 augusti

Kärlek, våld och flott flottare – opera på bygdens eget vis

Carmen har blivit en kraftfull fäbodkulla och matadoren en blommig machoman – en flottare med färg. På onsdag är det premiär för operan Carmen i Dala-Floda. Anpassad till lokala förhållanden under namnet Uggla Carin.

DT hälsar på under en repetition i en källarlokal i Stockholm, där vardagsklädda sångare gör ett första genomdrag av operans fyra akter. Än ser det alltså lite påvert ut, men i helgen

ska scenografin vara färdigsnickrad i Floda, när repetitionerna inleds på dansbanescenen i Strandbackens folkpark.

Den lokala firankringen är viktig under Dala-Floda operafest som firar sitt sjätte år med att göra Carmen. Tillsammans har konstnärliga ledaren Anna Eklund-Tarantino och regissören Lotta Lindqvist skrivit om handlingen, de gräver där de står och anknyter till bygdens historia. Dramatiken utspelar sig i 1940-talets Dala-Floda.

Carmen själv heter alltså heter Carin och är fäbodkulla, medan de spanska militärerna blivit norrmän som flytt över gränsen undan nazisterna.

Utanför rep-lokalen provar en Joa Helgesson jackan med påsöm som ska pryda flottaren Eskil Nilsson, i originalet matadoren Escamillo.

– Flottare är i alla fall djurvänligare, men det var nog ungefär lika macho att vara flottare. De var ju ofta i livsfara när de högg upp timmerbrötar som fastnat i älven, säger Joa Helgesson.

Han gläds inte bara åt kostymens blommiga färgprakt, utan även åt att få sjunga baryton-rior just i Dala-Floda. Morfar var snickare i Äppelbo, och där tillbringade Joa sin barndoms somrar.

Inne i repetitionslokalerna pågår knivslagsmål. Och Paulina Pfeiffer som spelar Carmen-Carin dansar, lite halt är hon efter att ha stukat sig när hon rusade från andra repetitioner på Folkoperan.

– Det ska vara rörigt i det här läget, säger regissören Lotta Lindqvist och påpekar att det saknas 20 personer på scenen. Även hon skryter med sitt dalska ursprung, mamman kommer från Boda utanför Hedemora, där familjen fortfarande har ett otal hus.

Det är mycket logistik kring uppsättningen, proffsen har flera föreställningar på gång samtidigt, och både barn- och vuxenkörsångare finns i både Stockholm och Floda. De har pendlat till varandra, men i helgen förenas de alltså i Floda folkpark.

I soffan utanför repetitionslokalen pustar Anna Eklund-Tarantino. Till vardags är hon operasångare, men som konstnärlig ledare för operafesten beskriver hon sig själv som politisk, och vill driva frågor som alla människors lika värde. I uppsättningen deltar kognitivt funktionshindrade på samma villkor som alla andra. Dessutom har originalets Micaëla, som är kär i Don José, blivit en Michael.

Även när det gäller musiken så Jonas Dominique gillat lite olika. Han har vävt in tango och svensk folkmusik – Mathias Zachariassen som sjunger Jona (Don José) är även fiolspelman.

– Jag drog i gång festivalen som ett tack till bygden för att jag och min familj fick ett så fint välkomnande i Dala-Floda, säger Anna Eklund Tarantino som i förra veckan bemötte den flod [rasistiska påhopp via nätet](#) som blev resultatet av ett inslag i riksmidia om att flyktingungdomar skulle dansa huppleken - typisk för socknen.

– Det är ju inte folk från Floda som står bakom påhopp. Det dock lett till att hela byn engagerat sig ännu mer. Folk säger "jag gillar ju egentligen inte opera, men nu vill jag hjälpa till".

– Det finns bara vi. Inget vi och dom. Alla får plats, säger Anna Eklund-Tarantino.

Floda-Carin har premiär på onsdag, och lördagen därpå har Carmen premiär i Dalhalla?

– Jo, det blev så, vi har ju haft den här på gång under många år. De i Dalhalla hade inget att invända. Det är häftigt med två helt olika Carmen i Dalarna samma sommar.

Läs mer om [tidigare repetitioner](#).

Och om påhopp: Att det sker på Facebook är [ingen ursäkt för att vara dum i huvudet](#)

Ragna Fahlander

DT GAGNEF 8 augusti 2016

En operafest som engagerar byborna

På onsdag startar Operafesten och Carmen kliver upp på scenen i folkparken. Men någon scenografi skulle det inte ens bli om inte Dala-Flodas bybor hade engagerat sig.

Thomas Dolk, Tomas Fredén och Roine Wassberg, där står de som en trio räddare i nöden när Operafestens kulisser sätts ihop. Men det är inte de enda bybor som har engagerat sig. Det har snickrats, burits och städats flitigt av många hjälpande händer.

Scenograf Anders Wirén är tacksam för hjälpen och hade från början svårt att ro att det skulle ordna sig, men initiativtagaren Anna Eklund Tarantino var övertygad.
– Hon föreslog att vi skulle lägga ut en förfrågan i en facebook-grupp om att få ihop prylar. Och det fungerade direkt, folk hade gamla saker hemma, berättar Anders Wirén.

De har fått tag i saker lite varstans ifrån. Bland annat så har 65 stolar från Björbo räddat sittplatserna. Det lastas ur från en skåbil en mängd semi-antika möbler som har stått i en gammal lada.

Carmen som uppförs i Strandbackens folkpark, är omgjord till en Dala-version där hon denna gång [är fäbodkulla i Västerdalarna](#) under 1940-talet. Scenografin planeras därefter. Anders Wirén har suttit och ritat två bardisker och ett stort bord som byborna sedan har snickrat ihop.

– Det var en del prat om hur det där bordet skulle göras, det ska ju stå två dansare på det under föreställningen så det måste hålla, säger Roine Wassberg.

Men trots lite huvudbry har engagemanget aldrig sinat. Alla tre tycker det är kul en sådan här föreställning kommer till Dala-Floda, trots att det är tungt och mycket jobb.

– Det är ju ett kulturellt mecka här, det händer så mycket. Det är lite jobbigt, men vi hjälper gärna till, säger Tomas Fréden.

Linda Mankefors

SVT Dalarna

Carmen flyttad till Dalarna på 40-talet

Det är en Carmen med Dalarna-twist som nu har premiär i Dala-Floda. De som kan sin Carmen kommer att känna igen den, men en del förändringar har smugit sig in i handlingen, i musiken och i rollerna. /react-text

Handlingen har förflyttats till Dala-Floda under andra världskriget, Carmen har blivit fäbodkulla och Don José har blivit norsk flykting.

Don José sjungs av Mathias Zachariassen som flera gånger tidigare varit med i Dala-Floda Operafest.

– Musikmässigt är rollen inte så förändrad men jag heter Jona Fossheim i stället för Don José. Det passar mig bra för jag är halvt norrman, min mamma är från Norge, säger Mathias Zachariassen.

Don José är speleman

En sak som definitivt inte finns med i ursprungliga Carmen är att Don José/Jona Fossheim i Dala-Floda också är speleman.

– Jag börjar hela föreställningen med att spela Steklåten från Särna-Idre på fiol, och så spelar jag en polska lite senare. I stället för att Carmen dansar med kastanjetter så dansar hon till en polska efter Spel-Erik i Viken i Medelpad, säger Mathias Zachariassen.

Vad är det som lockar dig att komma tillbaka till operafestivalen i Dala-Floda år efter år?

– Atmosfären är härlig, alla i bygden lever med. Det är många krafter som jobbar tillsammans för att vi ska kunna göra den här föreställningen!

Lokala körer

Ett hundratal personer från Dala-Floda är engagerade i operafestivalen på ett eller annat sätt. Till exempel består kören i föreställningen till stora delar av sångare från lokala körer. Äldst är Lena Nordén, 78 och hennes man Anders, 79.

– Det är så roligt att sjunga! Vi har en fin gemenskap och vi har så roligt att man blir styrkt både till kropp och själ, säger Lena Nordén och skrattar.

Många av körmedlemmarna har folkdräkter från Dala-Floda på scenen.

– Det känns bra att ha dräkten på sig, den är ett bra stöd men man får inte dra åt för hårt för då kan man inte sjunga, säger Lena Nordén.

Carmen har blivit fäbodkulla

Carmen har i Dala Flodas version blivit en fäbodkulla.

Vad är det mer som skiljer henne från Carmen i original?

– Jag uppfattar förlagan som lite mer aggressiv än den Carmen som jag gör. Jag tänker att Carmen här är en kvinna som har kontakt med djuren och naturen och som bryr sig mycket om barnen och människor som står ganska lågt i samhället, säger regissören Lotta Lindqvist.

Hon säger också att hennes Carmen är en person som människor dras till för att de tror att hon kan hjälpa dem.

– Men de är också rädda för henne för de tänker att hon kanske har för mycket kraft.

Maria Holmin

INTERMEZZO

P1 morgon 21 juli

Nyanlända medverkar i Dala-Flodas Carmen

”Musik är ett språk som alla kan tala”

För sjätte året i rad arrangerar eldsjälens Anna Eklund Tarantino Dala-Floda operafest i Dalarna. Operasopranen Anna Eklund Tarantino har sina rötter i den klassiska operan, en konstform som innehåller strikta ramar för hur man berättar en historia. Men i hennes operauppsättningar får normer istället ge vika för musikaliska möten. Hör bland andra Al Ahmed Busadi och initiativtagaren Anna Eklund Tarantino berätta om ett kulturprojekt som engagerar hela bygden.

Siri Hill

DT GAGNEF 29 juli 2016

Dala-Floda Operafests nysvenska deltagare möter rasistiska kommentarer - nu säger arrangören ifrån

Efter att Dala-Floda Operafests evenemangssida på Facebook publicerat ett inlägg från P1 Morgon om den kommande showen tog glädjen och entusiasmen några kliv tillbaka. Kommentarsfältet fylldes av rasistiska påhopp, riktat mot de nysvenska killar som ska vara med i operan. Nu vill operasopranen och konstnärliga ledaren Anna Eklund Tarantino uppmärksamma händelsen.

Dala-Floda Operafest har sin festival den 10-14 augusti. I föreställningen Uggla Carin, som bygger på Carmen och ortens egen historia, ska ensamkommande barn och ungdomar få vara med i föreställningen och dansa den traditionella huppleken. Efter ett [reportage i P1 morgon](#) kom en svallvåg av grovt rasistiska kommentarer från hela Dalarna. Flera ordsbor har bemött de rasistiska kommentarerna och tagit de nysvenska personerna i försvar.

– Det är vidriga kommentarer. Bland annat säger en del av de som kommenterar att "invandrare går före de arbetslösa i kön, för att arbetsgivaren ska få bidrag för dem", vilket är helt ogrundat, berättar Anna, konstnärlig ledare för operan.

– Det spelar liksom ingen roll hur nyanlända gör, oavsett vad så möter de rasism. Det är en onyanserad hatstämning. Har de inget jobb så är de lata parasiter på samhället, och skaffar de ett jobb så går de före kön och ger bidrag till arbetsgivaren. Det blir en rävsax.

Några exempel på kommentarerna som Anna visar upp är:

"Ja dom är härliga tills dess att någon blir våldtagen, idiot"

"Undrar hur många XXX fick gå före i de arbetslösas kö?"

"Klart att de tar de personerna på grund av att de får en jävla massa bidrag för dem. Så ser det ut i statistiken, för sen blir det att det är svenskarna som syns som arbetslösa för dom får arbetsgivaren inga bidrag för. Helt jävla sjukt!"

– Det är ju offentligt när man skriver på Facebook, och jag har försökt att få tag på de här människorna men de klickar på luren och svarar inte på meddelanden. Det är svårt att besvara påhoppet, de kritiserar och förtalar men sen gömmer de sig som fegisar. Jag tänker fortsätta försöka konfrontera dem, jag vill att de ska stå till svars. Inte en enda har hittills svarat på mina försök.

Anna berättar att Dala-Floda är en by som kämpat för att integrera de nysvenskar som kommit dit. Fyrtio ensamkommande ungdomar har bland annat fått lära sig paddla och åka skridskor och skidor. Nu ska flera även få vara med på föreställningar under Dala-Floda Operafest.

– Allt vittnar om byns starkt humanistiska engagemang för andra människor. Så det är tråkigt att folk utifrån ska hoppa in och säga till oss hur de föreställer sig att det är. Det är förvånande och skrämmande - att det finns en sådan bitterhet, berättar hon.

– Jag var tvungen att plocka bort flera kommentarer direkt då de var så otroligt grova, och jag vill inte att killarna ska behöva ta det här. De ska fortsätta känna sig välkomna här, även om folk inte kan bete sig som folk.

Anna berättar att killarna har börjat jobba eller gå skola direkt, en av dem har skaffat två heltidsjobb och ska börja plugga till hösten. Påhoppet rör inte bara fördomar mot muslimer, utan också ICA-ägaren Carl-Johan Åkerstedts personalval.

– Jag har inte hört något här i Dala-Floda, kommentarerna kommer utifrån. Den kille jag anställde innan sommaren har jag bedömt och anställt som person. Det finns ingen anledning att säga att jag gör det för bidragen, jag gör det för att hitta personal som har rätt kompetens för yrket: de ska vara serviceinriktade och ha en bra attityd, berättar Carl-Johan.

– Skulle jag vilja få ut bidrag kan jag få det av vad de vill kalla "vanliga svenskar" också. Det är helt saksamma för mig var du kommer ifrån, varför ska jag ha det i åtanke när jag anställer någon?

Utan en mataffär dör ett samhälle ut, berättar Anna, och förklarar att Carl-Johan drivit affären med kraft och sponsrar alla aktiviteter och finns med på alla hörn i byn. Carl-Johan tror att de som kommenterar har näthatet som syssla, och att rasistkorter kommer upp även om saken inte har med personen att göra.

– Jag tror att det handlar om missnöje mot etablissemang som man säger, det är så det leds vidare. Men man måste ju fortfarande kunna skilja på sak och person. Det är svårt, och hemskt. Olika grundvärderingar gör att enkla saker blir stora diskussioner. Det konstiga är att det aldrig är någon som säger något om att inflyttade "stjäl jobben" om de kommer från ett engelsktalande land, berättar Carl-Johan.

– Jag är jättenöjd med min personal. Man får förstå att det är lite svårt med språket då de ska lära sig både svenska och flomålet. Men sånt ger sig och det har varit en positiv sak för byn.

Cecilia Sandqvist

DT LEDARE 29 juli 2016

Att det sker på Facebook är ingen ursäkt för att vara dum i huvudet

Dala-Floda Operafests nysvenska deltagare möter rasistiska kommentarer - nu säger arrangören ifrån

"Ja dom är härliga tills dess att någon blir våldtagen, idiot"

Den här händelsen, om vilken DT i dag berättar på nyhetsplats, är så bedrövlig att man inte vet vart man ska ta vägen. Att det ens ska behöva sägas?

Men vi tar det från början.

Eldsjälar möjliggör att Dalarna även denna sommar har ett fantastiskt kulturutbud. Ett sådant tillfälle är Dala-Floda Operafest där man 10-14 augusti ger "Uggle Carin" som baseras på Carmen.

För att främja integration har den ideella förening som arrangerar festivalen i år erbjudit ensamkommande flyktingar att vara med i produktionen. Killarna har varit med hela vägen och kommer i föreställningen bland annat dansa den anrika lokala "Huppleken" tillsammans med folkdansare från Dala-Floda.

Civilsamhället öppnar famnen och bjuder in till den gemenskap och glädje som alltid präglat föreningsliv och kulturarbete i Dalarna. Därtill har den lokala Ica-handlaren anställt några av flyktingkillarna i butiken. Dala-Floda är varje integrationssamordnare och arbetsförmedlares dröm.

När Al Ahmed Busadi, en av dem som medverkar i produktionen, berättar i Sveriges Radio (21/7) om varför det är viktigt med opera i Dala-Floda är det svårt att inte bli rörd:

Om historien försvinner så försvinner en del av Dala-Floda. Då blir det inget speciellt längre. Dala-Floda ska inte dö ut. Dala-Floda ska leva.

Så långt idyll. Nu till bedrövligheterna.

För vad händer när inslaget sänds och delas på nätet?

Då kommer hatet. Det förvirrat urskiljningslösa, skummande hatet. På festivalens Facebook-sida rasar rasistiska kommentarer in.

Det spelar ingen roll vilka de är, att de både studerar och arbetar eller att de dansar "Huppleken". De kom till Sverige som ensamkommande flyktingbarn. Då får man insinuera att de är våldtäktsmän?

Händelsen följer en sorglig trend på Facebook. Det tycks inte spela någon roll vad det är för ett ämne, det slutar nästan alltid i flyktingar och flyktingfrågan. När invandrare inte arbetar så är de lata och vill inte göra rätt för sig. När invandrare arbetar så tar de våra jobb. Och så vidare.

Varje person har rätt till en egen esikt i flyktingfrågan. DT:s ledarredaktion tar tydlig ställning för en generös flyktingpolitik och ett allmänt öppet förhållningssätt till omvärlden. Det är humant. Det är liberalt.

Men kommentarer av det slag som drabbat operaarrangörerna är inte debatt. Det är hat. Man hade förstås helst bara skrattat åt den totala avsaknaden av logik, sans och vett. Men vi kan faktiskt inte ha det så här. Det är fel i sak. Det är ovärdigt. Framför allt är det ett hån mot allt som samhällets goda krafter ägnat århundraden åt att kämpa för: Att människor – oavsett kön, tro och etniskt ursprung – ska behandlas rättvist.

Så människor som utan något som helst belägg insinuerar att andra är våldtäktsmän ska inte "tänka om". Människor som skriver sådana saker ska skämmas. (Och skaffa sig ett bättre fritidsintresse än att spy galla på Facebook.)

Sådant här beteende är inget annat än en skam för Sverige.

Fotnot: Eklund Tarantino är tydlig med att kommentarerna inte kommer från Dala-Floda, utan andra delar av landet. När hon via telefon och Facebook konfronterat avsändarna slänger de på luren eller vägrar svara.

Gabriel Ehrling

Dalanytt SR 12 aug 2016

Nazismens skugga vilar över Dala-Floda operafest

Den här veckan pågår Dala-Floda operafest. Under festivalen spelas den klassiska operan Carmen, som har anpassats till bygdens egen lokala historia under andra världskriget.

– Vi kommer att inspireras av tiden kring andra världskriget, då det var mycket motsättningar. Det blev ju konflikter och bråk, säger Anna Eklund Tarantino, konstnärlig ledare.

Carmen är ursprungligen en opera som utspelar sig i Spanien på 1800-talet. Men handlingen har flyttats över till 1940-talets Dalarna, där det fanns starka politiska spänningar mellan lokala nazister och antinazister.

Under kriget ockuperades ju Norge av Nazityskland. Och många flyktingar kom då över gränsen hit, säger Anna Eklund Tarantino:

– Bland annat judar har gömmts i Dala-Floda. Sedan fanns det ju andra som inte alls tyckte att det var trevligt med främmande människor. En del tillhörde också nazistpartiet.

Nu lever vi ju inte under andra världskriget, men även idag kan frågan om flyktingar vara känslig. Tror du att den är känslig även i dagens Dala-Floda?

– De här motsättningarna finns ju överallt. Vill man lägga in politiska budskap kan man göra det. Vi kommer inte att göra det. Utan det är upp till var och en att tolka föreställningen. Men vi kommer att hitta inspirationen från tiden kring andra världskriget då motsättningarna var ganska tydliga på vissa ställen.

Förutom judarna var en annan grupp flyktingar de norrmän som i hemlighet ville få militär träning i Sverige, för att senare kunna bekämpa nazisterna på hemmaplan:

– Det fanns ju en jättestor förläggning uppe i skogen med soldater från Norge. Det var 2000 personer som var där uppe i skogarna.

Den svenska regeringen gav norrmännen tillåtelse att träna med militära vapen, även grovt artilleri. Men för att inte väcka Tysklands misstankar så klassades det här som en polisutbildning. Det är därför som dessa norrmän har gått till historien som polistrupperna från Dalarna.

Temat flykt märks också i själva produktionen. Många av dem som deltar i operafestivalen är flyktingar från ett asylboende.

Annars vänder sig Dala-Flodas operafest särskilt till personer med funktionsnedsättning. En av dem är Maria Aqiold som får spela både huvudrollen och en mindre roll:

– Jag ska hänga tvätt.

– Fast vi pratade ju om er egen föreställning, där ska ju du spela en roll, eller hur?

– Ja, Carmen.

Mattias Klefbeck

DN Kultur & Nöje 10 aug 2016

Operafest i Dala-Floda överöstes av rasism

Dala-Floda operafest överöstes av rasistiska och hatiska kommentarer då de bjudit in asylsökande från orten att medverka i en av uppsättningarna. Men den konstnärliga ledaren konfronterade hatarna, [rapporterar SVT](#).

Lokalradion uppmärksammade att man i det klassiska verket "Carmen", som här utspelar sig i Dala-Floda i Dalarna under andra världskriget, bjudit in asylsökande i orten att delta. I uppsättningen, som spelas under Dala-Floda operafest, har de asylsökande bland annat lärt sig den traditionella svenska dansen "Huppleken".

Den konstnärliga ledaren Anna Eklund Tarantino berättar för SVT om en våg av rasistiska kommentarer via mejl och sociala medier. Men hon ska själv ha konfronterat hatarna, genom att spåra personerna, ringa dem och erbjuda sig att ta en diskussion om deras tankar.

– Men de vill inte säga någonting. De lägger på luren. De är skitfega när man konfronterar dem, säger hon till SVT.

Anna Eklund Tarantino berättar att projektet har tagits emot positivt i Dala-Floda, där lokalbefolkningen har stöttat de nyanlända.

– Folk är så himla upprörda här och ställer sig upp som soldater, säger hon till SVT.

Evelyn Jones

SVT Nyheterna Kultur 12 aug

Konstnärlig ledare konfronterade hatare

Dala-Floda Operafest utsattes för hotfulla och rasistiska mejl. Då bestämde sig den konstnärlige ledaren för att ta saken i egna händer.

Under onsdagen inleds Dala-Floda Operafest som i år sätter upp föreställningen "Uggle Carin" som är baserad på den klassiska operan "Carmen". Handlingen utspelar sig i Dala-Floda under andra världskriget och Carmen har blivit fäbodkulla.

En del i projektet har varit att introducera och föra vidare den traditionella dansen "Huppleken" till nytillkomna svenskar. Men initiativet väckte en våg av hatmejl berättar festivalens konstnärlige ledare Anna Eklund Tarantino, som bestämde sig för att själv ta tag i saken.

– Jag har ringt upp människorna som har skrivit det här. Jag har tagit reda på vilka de är, spårat dem. För jag blir tokig! Man gör inte så här, säger hon.

Konfronterat alla

Anna Eklund Tarantino har konfronterat samtliga personer som har skickat hotfulla och rasistiska mejl till festivalen och även de som har gillat den typen av kommentarer på sociala medier.

– Jag säger att jag gärna kommer hem till dig och sitter vid ditt köksbord och tar den här diskussionen. Men de vill inte säga någonting. De lägger på luren. De är skitfega när man konfronterar dem, säger hon och tillägger:

– Jag blir så fruktansvärt ledsen över att det finns sådana skitstövlar.

Starkt stöd

Men på orten har stödet för de nyanlända varit starkt menar Anna Eklund Tarantino.

– Det finns en otroligt stor humanism just här i Dala-Floda, så det är så hemskt att sådana här saker kan hända. Men det kommer utifrån. Folk är så himla upprörda här och ställer sig upp som soldater.

Maria Askerfjord Sundeby

VÅRA SPECIALBEGÅVADE SÅNGARE

Hejaolika .se 12 aug

Sångare med funktionsnedsättning gör opera i Dala-Floda

SVERIGES RADIO. Den här veckan pågår en opera-festival i byn Dala-Floda i Dalarna. Och många av dem som sjunger där är personer med funktionsnedsättning. Under flera somrar har det varit operafestival i Dala-Floda. Den är särskilt till för personer med funktionsnedsättning och de flesta brukar ha Downs syndrom. Nu i år får också några flyktingar från ett asylboende vara med.

SR Klassisk morgon 11 augusti 2016

Operafest i Dala-Floda för Johanna

I Dala-Floda pågår operafesten för fullt. Det blir opera på olika sätt i flera dagar och bland annat sätts Carmen upp. Några av de medverkande är med hos oss och önskar.

Dala-Floda operafest är i full gång och under några dagar fylls bygden av operaklang. Vår reporter Boel Engkvist åkte dit och hälsade på.

Johanna Nyberg medverkar i föreställningen och vill höra Johann Pachelbels Kanon.– Den får mig att känna mig fri, säger hon.

Tomas Lindqvist spelar Don José och han berättar att han tycker om Blomsterarian ur just Carmen och vill höra den.

Leo Hoffman spelar en ungdom som försöker vara med de stora grabbarna berättar han. Han får höra Antonio Vivaldis Våren. Den behövs i slutet av sommaren och det är en pigg melodi som livar upp en.

Boel Engkvist

SR Klassisk morgon 12 aug

Dala-Flodas Carmen önskar Habanera

– Det är roligt att spela teater och att sjunga, säger Maria Aquilon som spelar Carmen under operafesten i Dala-Floda.

I dagarna fem pågår operafesten i Dala-Floda. Det är flera uppsättningar av Carmen och några av de medverkande är med hos oss och önskar. Maria Aquilon som spelar Carmen säger:– Det är roligt att spela teater och sjunga Ave Maria. Jag tycker om klassisk musik och vill höra Carmens Habanera. Och Kevin Johansson och Oscar Tarantino som spelar barn i föreställningen ska busa med de vuxna skådespelarna och vill höra Toreadorarian ur Carmen.– Den finns med i vårt favoritspel, Five Nights at Freddy's. John Haque spelar Remendado, eller Rallar-Danne, som rollen heter i Dala-Flodauppsättningen.– Jag vill höra Clair de Lune av Claude Debussy. Den betyder väldigt mycket för mig.

RECENSIONER

DT MUSIK 11 augusti 2016

Lyckad premiär för kraftigt omgjord Carmen i Floda

Uppsättningen av Carmen i Dala-Floda är lyckad och kommer troligen tillbaka också i nästa sommars operafestival.

Det finns flera förklaringar till att premiären på Dala-Floda Carmen/Uggle Carin möttes av långa stående applåder av en fullsatt salong på onsdagskvällen. Konceptet med närodlat och lokalproducerat, toppat med nationella stjärnor är väl utmejslat. Tänk på Jarl Kulle i Himlaspelet, (omgiven av traktens teateramatörer på scen och halva bygden engagerad i det praktiska runtomkring) (man har startat föreningen "Annas stödtrupper" för festivalens konstnärliga ledare).

Uppsättningen pålar också ned operans handling på plats - det är en imponerande research och kreativ fysisk anpassning hon svarar för, regidebuterande Lotta Lindqvist, tillsammans med den konstnärliga ledaren Anna Eklund-Tarantino. Slutligen kan inte Jonas Dominiques fria och fräcka arrangemang av Bizets musik, ibland med påtaglig jazzdoft, överdrivas när det gäller hur väl helheten faller ut.

Dala-Floda på 1940-talet är en myllrande, dynamisk plats, med rallargång som blivit kvar, fäbodkullor i bergen, bykullor i färd med tvätten i älven, norska motståndsmän gömda på Älgberget, kompani ur Dalregementet på febrig vakt, fräcka smugglare med trad av människor och gods från det naziockuperade Norge samt testosteronstinna flottare vars livsfarliga insatser mot brötarna förvandlas till skådespel för de äventyrslystna sockenborna. Allt är extremt lyhört kostymerat av Nils Harning - verkligen utsökt.

Det finns många bra grepp i den kraftigt omarbetade texten, folkstro om Näcken, hartassar och spådomar i kaffesump har arbetats in, folkmusiken tar plats (Zachariassen spelar själv) och ortsnamnen (Vansbro är en storstad med stadshotell!) gör att skeendena fäster bra.

Utöver en lång, råddig inledning med struken ouvertyr, alldeles för många folkdanser, en för episkt oklar pantomim och barnkör är regin nästan genomgående lyckad. Lindqvist väljer en väsentligt mörkare bild av Don José (norrmannen Jona).

Inte bara flyr han från ett explicit dråp i Norge och tar värvning vid kompaniet med ett förfalskat pass, han sticker också ned Zuniga (löjtnant Lanz) och är våldsam mot Michael (Michaela) från hembyn. På det sättet blir ju Carin hans tredje övergrepp och inslaget med stegrad desperation försvinner.

Förloppet är charmigt ackompanjerat av den lilla orkestern där Dominique är stehgeiger och dirigent från kontrabasen längs fram och där violinisten Maria Lindal valt Dala-Floda i stället för Drottningholm i år. Det finns ett utrymme för improvisation i arrangemangen, och ibland blir inte dessa så lyckade, men inramningen är ju varmt tillåtande denna kväll.

Inte en utan två klasser bättre än övriga på scenen är Paulina Pfeiffer som Carin (Carmen). Sopran som hon är har hon ändå inga problem med rollens tessitura och går enkelt ned i källardjupen i till exempel Spåarian. Övriga i ensemblen är mycket jämna, men lyssnaren gläds ju åt fräschören i unge tenoren Mattias Gunnaris (Mikael - ja, Mikaela är en mansroll i uppsättningen) röst. Synd att han sprack lätt i sin sista aria. Uppsättningen är planerad att komma tillbaka nästa år.

Jens Runnberg

Dala-Demokraten Musik 11 augusti 2016

Carmen förför i Dala-Floda

Carmen i Dala-Floda sätter de existentiella frågorna under lupp. Det handlar om starka kvinnor och svaga män. Det är stundtals skrämmande aktuellt.

Vad är det med operadalarna? Eller finns det en tanke bakom den här veckans två Carmen-premiärer? Efter att ha mött Carmens alter ego, Uggle-Carin i Dala-Floda, är det tveksamt om jag vill ha någon annan Carmen, på ett tag. I synnerhet inte när det lilla formatet berättar stort. Eller; operan lever också utanför de fina salongerna, mitt bland folk.

Carmen är en operaklassiker. Bizets musik är lättillgänglig. Uppsättningen av producenten Anna Eklund Tarantino och regissören Lotta Lindqvist, innehåller inte bara dramatiskt höga eller låga toner statiskt framtvingade utan också dans, teater, rörelse och häftiga amatörer. Det är fint, folkligt och det fungerar väldigt bra. I det lilla rummet får vi någonting mer än bara skönsång. Vi får veta hur det känns i hela kroppen.

I originalet, premiär 1875, arbetar Carmen på cigarrettfabrik och hon fångas efter ett slagsmål. Korpralen Don José hjälper henne att fly och degraderas. Han blir besatt av Carmen som lovar honom sin kärlek, och han sviker sin trogna Michaela. Men Carmen överger Don José för toreadoren Escamillo och den rasande José dödar henne.

Dala-Floda Operafest har flyttat skådeplatsen från 1820-talets Sevilla till 1940-talets Dala-Floda. Carmen är fäbodkullan Uggle-Carin, och Don José har blivit Jona, en norsk soldat som deserterat. Escamillo och Michaela har också bytt namn till Eskil Nilsson och Mikael. I första akten är Västerdalarna starkt närvarande. När de norska flyktingarna kommer är det fattiga rallare från Uppsälje och Vansbro som är de ivrigaste hjälparbetarna. Tidsmässigt är det lätt att relatera till vår tid. Den handlar om vanliga människor med (ganska) vanliga jobb.

Frågorna i dramat är bekanta debattämnen idag, om kroppar som rör sig över kontinenter och mäns övervåld mot kvinnor.

Från ouvertürens första taktslag är Carmen liksom tjuren på tjurfåktningssarenan dömd till döden för sin sexualitet och frigjordhet. Många är de sagor om kvinnor som väntar och blir belönade för sin trohet. Men Carmen handlar om vad som händer med de frihetssökande kvinnorna som inte väntar utan som väljer själva, och som inte ställer upp på männens villkor. Och de blir dödade.

Uggle-Carin är givetvis den största rollen i föreställningen, men alla på den lilla scenen driver historien framåt. Mästerflottaren från Lima, Eskil Nilsson som förvandlar operans populäraste aria, "The Toreador song" till "Flottareblod sång", är tvillingsjäl med Uggle-Carin. Båda lever nära döden. Men den stora konflikten bär Jona. Han åtrår Carin men längtar hem. Landsmannen Mikael, med kontakter i norska motståndsrörelsen, påminner honom om byn därhemma.

Carin skildras inte som en lättsinnig kvinna som drar eländet över sig. I stället framstår hon som obrottsligt ärlig. Paulina Pfeiffer gör henne övertygande. Nedstigningen i mezzoregistret verkar inte innebära minsta svårighet.

Vid hennes sida finner man Mathias Zachariassen i rollen som Jona, med en röst som glöder. De nyanser i utspelet som finns här, inte minst i den stora uppgörelsescenen i andra aktens slut (föreställningens emotionella centrum), finns det inte möjlighet till när det gäller Eskil Nilsson. Men Joa Helgesson bygger in sig i macho-schablonen snarare än att ta den till utgångspunkt, och hans röstbehandling är magnifik. Och Mattias Gunnari ger Mikael en större betydelse än att bara vara sedesam kontrast. Det är också klokt att satsa på skolade röster i de mindre rollerna som Casper Engdahls baryton.

Det är på det stora hela en mycket väl gestaltad uppsättning. Skärpan märks inte minst i mer perifera scener där Lotta Lindqvist funnit ett ledigt sätt att skildra makthierarkier, också på genusnivå. Massscenerna grötar inte ihop sig, vilket är lätt hänt med så många aktörer, en eloge inte minst till barnen. Från orkestern drev dirigenten Jonas Dominique på. Han hinner blixtnabbt ifatt när aktörernas premiärriver tar över.

Jag kan inte låta bli att tjasas av aktörer, proffs såväl som amatörer, som tar med sig rekvisita ut och som i nästa entré, bakom publikens ryggar, hjälps åt att bära in rekvisita till nästa scen. Det kommer man nog inte att få uppleva i Dalhalla.

Martin Lindström

Seen and heard International

Carmen with a Twist: a Tremendous Success!

Sweden Bizet, *Uggle-Carin*: Soloists, chorus, dancers, fiddlers, instrumentalists, Jonas Dominique (conductor). Dala-Floda Opera Festival, Dala-Floda, Dalecarlia, Sweden. 10.8.2016 (premiere). (GF)

Cast:

Paulina Pfeiffer – Uggle-Carin
Mathias Zachariassen – Jona
Joa Helgesson – Eskil Nilsson
Mattias Gunnari – Mikael
Casper Engdahl – Lantz
Isabella Lindström de Mendonca – Myr-Elin
Emma Frost – Flo-Rita
Julia Mattei – Dans-Ida
Torbjörn Lillieqvist – Liljan Pärsson
Erik Johansson – Dån-Kalle
John Haque – Rallar-Danne

Production:

Lotta Lindqvist – direction, text and concept adaptation etc
Helena Lambert – choreographer
Nils Harning – costumes
Erik Johansson – lighting design
Anders Wirén – set design
Jonas Dominique – arranger, composer of additional music

Let me make it clear from the outset: this is *not* a newly discovered work by Georges Bizet! It is good old *Carmen* – but with a twist. Considering the gypsies' (as they were called then) wandering existence it is very likely that some distant relative of Carmen's got astray and landed in Dalecarlia in Sweden, married and settled down and a generation or two

later, in the 1920s, a daughter was born, who inherited the sense of independence and freedom that characterized Ur-Carmen. She grew up in the rural village of Dala-Floda, on the river Dalälven, surrounded by wide forests, with mysterious old traditions and superstition. She got the name Carin, a common Swedish name then – and still is – and she was called Uggla-Carin (“uggla” meaning owl) to distinguish her from other Carins. When she grew up she became a flirtatious and strong-willed woman (no man will ever own me!). When the drama about her begins it is 1940s, World War II is in progress and neutral Sweden is surrounded by warfare. Finland is fighting against the Soviet Union, Denmark and Norway are occupied by the Nazis. Many young Norwegian men manage to flee across the Scandinavian mountain range to Sweden and some of them find a refuge in Dala-Floda. One of them is Jona (Don José) who joins the Swedish army. His friend, Mikael, also finds his way to Dala-Floda. You have already guessed, haven’t you? It is Micaëla in the original. He comes with greetings from Jona’s mother. But, you say, the fourth main character in *Carmen*, Escamillo, is a bullfighter.

They didn’t have bullfighting in Sweden, or? No, but Eskil Nilsson is a floater. Floating was a way of transporting timber on the rivers from the big forests in the north of Sweden down to the saw-mills on the coast. The floaters’ task was to see to it that the logs didn’t get stuck but could safely reach the destination. Sometimes it happened that lots of logs got into a mess, a log jam, and then the floaters had a heavy – and dangerous – job to break up the jam. Eskil Nilsson, famous for his strength and skill, arrives to take care of an exceptionally big and difficult log jam, the equivalent of an angry bull. This is, in other words, a very exotic *Carmen*.

To mark this director and adapter Lotta Lindqvist has framed the story with the most typical of Swedish rural tradition: the fiddle music and the folk dance, which is deeply rooted in particular in the province of Dalecarlia. The performance opens with a lone fiddler sitting to the left on the stage, back turned to the audience, playing seemingly to himself. A group of other fiddlers enter from the right, followed by a crowd of people, the majority dressed in brightly coloured local national costumes. They dance traditional dances, ending up in “huppleken”, a forerunner to polska, where young men try to impress the girls with bold jumps and in this production more and more risqué poses – frankly a mating dance. When everybody is exhausted, some have fallen asleep, the real drama can begin and it unfolds along the lines we know: it is Bizet’s music, although the orchestra is a nine-piece ensemble with French horn, trumpet, trombone, flute, clarinet, violin, double bass, piano/synth and bandoneon (a small accordion, mainly used in South American tango music). Jonas Dominique’s arrangements work well and have caught the essence of Bizet’s original. It is all sung and spoken in Swedish but the text has been rewritten, cleverly I must say. Morales and Zuniga have been made into one character, lieutenant Lantz, and the group of smugglers has grown into a sextet. There are a few cuts but in the main we get the full work. In act II Carmen’s dance is danced to a traditional tune played on fiddle by Jona – Mathias Zachariassen is an experienced fiddler – the inn-keeper plays a much larger role than usually, exquisitely performed by Torbjörn Lillieqvist, one of the foremost singing actors in the country for many years. At the end of this act Jona suddenly breaks loose and stabs lieutenant Lantz in the back. Carmen’s rose that she throws at Don José is here a wreath of flowers that Carin puts on Jona’s head. But the end is as tragic as it always is: Jona kills Carin behind the backs of the villagers who are watching Eskil Nilsson’s successful fight against the log jam.

Strange as it may seem, this rewritten story works well with Bizet’s Spanish-influenced music. Lotta Lindqvist has made a fabulous job in tying together all the strands in the play and I was deeply impressed by the achievements of the choristers, dancers and extras who are all amateurs, local and visitors. Lotta has reportedly worked literally around the clock

for quite some time and the results are superb. This also concerns the soloists who, together with the ensemble, made this *Uggle-Carin* a tremendous success.

In the title role Paulina Pfeiffer one again proved that she is one of the very best sopranos in her generation. She is a superb actor and vocally she encompassed all the aspects of this demanding role. She has the required power, also in the lowest register, where the tone had a darkness and fullness worthy a contralto. Mathias Zachariassen's Jona surpassed anything I have heard of him with concentrated acting and steely intensity in his dramatic outbursts but with a Flower song filled with warm affection, beginning so softly and then gradually growing to a heart-rending climax. Mattias Gunnari's light lyrical tenor was the biggest surprise and it was fascinating to hear for once Micaëla's music sung by a tenor. I look forward to hearing more from him. Joa Helgesson has both the looks and the voice for Eskil Nilsson/Escamillo and he too is a superb actor. As lieutenant Lantz Caspar Engdahl impressed greatly and the smugglers were all excellent.

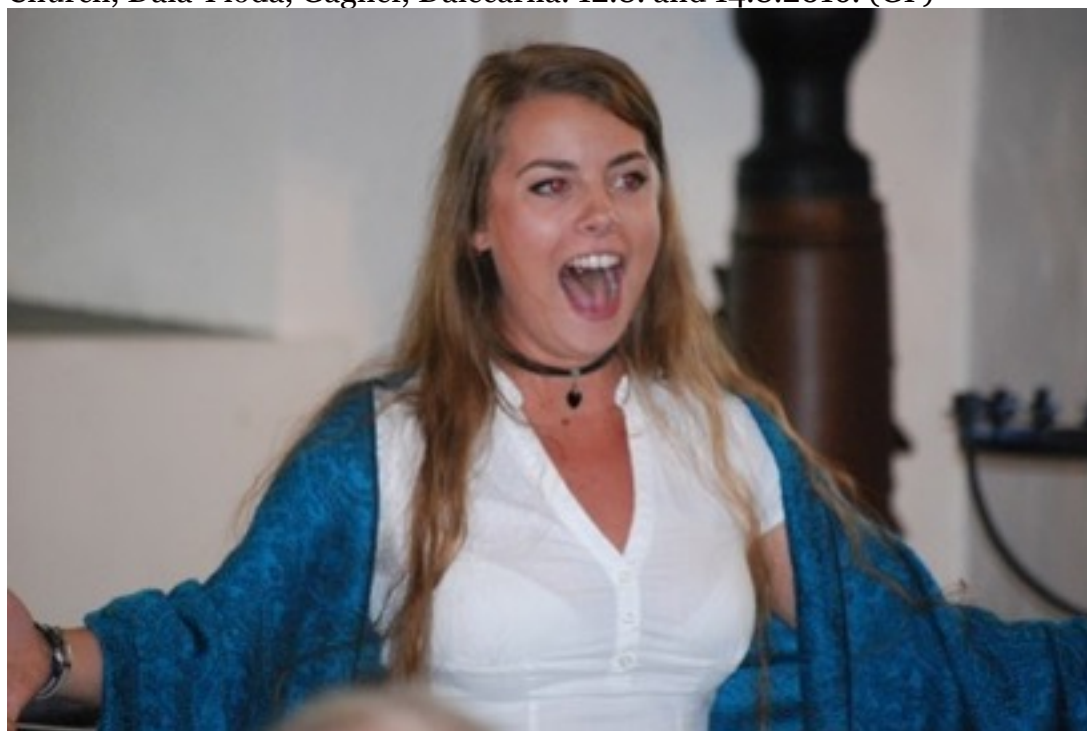
The orchestra had a tough task to deputize for a full-size opera orchestra but they did a splendid job. There were standing ovations, well-deserved. Personally I would have preferred the opening dance party to be foreshortened, but I got the impression that the audience at large was fully satisfied. Anyway, this is the greatest achievement so far during the four years I have followed Dala-Floda Opera Festival. It could not have been possibly to carry this through without the help of the local population, who have contributed with thousands of big and small things, all combining to make this a great production. It should be remembered that there are less than 700 inhabitants in the village! Rumours say that the production will be reprised next year. If so, book as early as possible. The tickets tend to sell like hot cakes!

Seen and heard International

Committed Young Singers Produce Marvellous Results

Sweden 2016 Opera Fest Dala-Floda: Soloists, Jacob Moscovicz (piano). Floda Church, Dala-Floda, Gagnef, Dalecarlia. 12.8. and 14.8.2016. (GF)

Linnéa Sjösvärd singing *Meine Lippen sie küssen so heiss* (c) Göran Forsling

Young Stars (12.8)

Bach/Gounod: *Ave Maria* -Kevin Frans Johansson

Pergolesi: *Stabat Mater* – Julia Mattei

Schrader: *Sommarnatt* (Serenade) – Mattias Gunnari

Sibelius: *Den första kyssen* – Helena Gedda; *Flickan kom ifrån sin älsklings möte* – Isabella Lindström de Mendonca

Sjöberg: *Tonerna* – Mattias Gunnari

Hystroem: *Havet sjunger* – Helena Gedda

Schubert: *Die Forelle; Gretchen am Spinnrade* – Jessica Elevant

Wagner (*Tannhäuser*): *O du mein holder Abendstern* – Caspar Engdahl

Offenbach (*Les contes d'Hoffmann*): *Les oiseaux dans la charmille* – Linnea Sjösvärd

Mozart (*Die Zauberflöte*): *Dies Bildnis* – Mattias Gunnari; *Bei Männern welche Liebe fühlen* – Caspar Engdahl & Linnea Sjösvärd; (*La clemenza di Tito*) *Ah perdona al primo affetto* – Helena Gedda & Isabella Lindström de Mendonca; (*Don Giovanni*) *La ci darem la mano* – Caspar Engdahl & Linnea Sjösvärd; (*Così fan tutte*) *Soave sia il vento* – Helena Gedda, Isabella Lindström de Mendonca & Mattias Gunnari; (*Le nozze di Figaro*) *Voi che sapete; Non so più* – Julia Mattei

Puccini (*Tosca*): *E lucevan le stelle* – Sebastian Hedlund; (*La fanciulla del West*) *Ch'ella mi creda* – Dan Nordström

Verdi (*Rigoletto*): *Figlia! Mio padre* – Caspar Engdahl & Linnea Sjösvärd

Anna Eklund Tarantino, who has been running this festival for six years, has the ambition to launch young singers and give them the opportunity to perform before an audience of discriminating but positive and enthusiastic listeners and in the idyllic little church in Dala-Floda these youngsters, in various stages of development, were righteously hailed for their achievements. From eleven-year-old Kevin, whose brilliant treble voice sounded even better during the rehearsal I overheard, to singers who have come a long way to possible careers in opera houses around the world. Sweden today produces more high-quality singers than there is a market for in Scandinavia, and many of those who have finished their educations tend to end up in opera houses on the continent, primarily in Germany and Switzerland.

Among those who took part in this concert it may be unfair to mention some of them before some others, but there was talent here on display that should have made the mouth waters for talent spotters. Tenor Mattias Gunnari, who also sang in the *Carmen* performances during the festival, is certainly a lyric singer to watch, and Isabella Lindström de Mendonca, whose reading of a Sibelius song, was deeply engaging, should have capacity for a great career. I characterized her fruity voice as a mezzo-soprano, rather dark-tinted, but she states she is a soprano. We will see. Julia Mattei – yes, her father, who also attended one of the concerts, is the famous baritone – is still in the beginning of her development but there is capacity! The two singers who impressed the most were baritone Caspar Engdahl and soprano Linnéa Sjösvärd. – he an expressive baritone with enormous stage presence and she a coloratura soprano with pin-point articulation and real charisma.

Opera Gala (14.8)

Handel (*Xerxes*): *Ombra mai fu* – Kajsa Granström

Schubert: *Ave Maria* – Maria Aquilon

Tegnér/J Fergusson: *Lovely sun* – Johanna Fergusson

Puccini (*Turandot*): *Nessun dorma* -Tomas Lindquist; (*La bohème*) *Vecchio zimarra* – Erik Johansson

Giordani: *Caro mio ben* -Kevin Frans Johansson

Lloyd Webber (*Requiem*): *Pie Jesu* – Julia Mattei & Kevin Frans Johansson

Althén: *Land, du välsignade* – Mattias Gunnari

Schumann: *Mondnacht* -Mattias Zachariassen

Grieg: *I rosentiden* – Helena Gedda

Nordqvist: *Till havs* -Mattias Gunnari

Anon: *The Prayer* -Kevin Frans Johansson, Paula Hoffmann

Donizetti (*L'elisir d'amore*): *Una furtiva lagrima* – John Haque

Mozart (*Le nozze di Figaro*): *Crudel! Perchè finora* – Caspar Engdahl & Linnéa Sjösvärd;
(*Don Giovanni*) *Madamina! Il catalogo è questo* – Caspar Engdahl; (*Le nozze di Figaro*)
Voi che sapete & Non so più – Julia Mattei

Verdi (*Un ballo in maschera*): *Eri tu* – Joa Helgesson; (*Rigoletto*) *Caro nome* – Linnéa Sjösvärd

Offenbach (*Orphée aux Enfers*): *Quand j'étais roi de Béotie* -Torbjörn Lillieqvist

Handel (*Giulio Cesare*): *Vadoro pupille* – Helena Gedda

Thomas (*Mignon*): *Connais-tu le pays* – Paula Hoffmann

Bizet (*Les pêcheurs de perles*): *Au fond du temple saint* – Caspar Engdahl & John Haque

Rachmaninov: *Vocalise* – Anna Eklund Tarantino

Lehár (*Giuditta*): *Meine Lippen sie küssen so heiss* – Linnéa Sjösvärd

Delibes (*Lakmé*): *Sous le dôme épais* – Anna Eklund Tarantino & Paula Hoffmann

The second concert was not only a reprise, even though some of the participants were the same and even some of the songs were the same. The opening was terribly moving with some of the young people who had taken part in other activities during the festival, appeared as soloists. Anna Eklund Tarantino is convinced that children with Down syndrome have abilities that are worth displaying, and the first four numbers presented young singers, discreetly coached by Anna Eklund, Paula Hoffmann and John Haque. Kevin Frans Johansson also appeared, both as soloist and in duet with Julia Mattei and Paula Hoffmann.

Among those who were not on the first concert were Mattias Zachariassen, Don José in the *Carmen* production, with a deeply felt version of Schumann's *Mondnacht*. John Haque, who has taken part in several previous Opera Festivals in Dala-Floda, excelled in an expressive reading of *Una furtiva lagrima* and Joa Helgesson, the Escamillo of the *Carmen* production, delivered a highly intensive and dramatic *Eri tu* from *Un ballo in maschera*. Veteran Torbjörn Lillieqvist, one of the great singing-actors for several decades and also active as director, enthralled the audience with a perfectly timed couplet from Offenbach's *Orphée aux Enfers*. Erik Johansson, who also introduced the various numbers accurately and without digressions, was reverent also in his reading of the coat-aria from *La bohème*. This is no showpiece but an inward farewell to his old coat – and symbolically a farewell to life. Caspar Engdahl and Linnéa Sjösvärd again captured the audience through their charming personalities, lively acting, and well-schooled voices.

Towards the end Anna Eklund Tarantino, the mastermind behind the whole festival, and Paula Hoffmann, also deeply involved since several years, entered the imaginary stage. Anna in one of her specialities, Rachmaninov's *Vocalise*, Paula with Mignon's aria. And after an alluring *Meine Lippen* from Linnéa, Anna and Paula got together in the flower duet from *Lakmé* – a most suitable finale where they slowly walked out and delivered the last phrases off-stage.

This is exactly the kind of concert that should entice people unfamiliar with opera to explore the genre further. Tasty sweets skilfully presented and informal atmosphere. I hope that this concept will be retained next year too, and I dearly hope that the prodigious pianist Jacob Moscovicz, who has been the solid rock, against whom all the artists could safely lean, will be back as well. This year he was more inspired than ever, which says a lot about his commitment. And it is also significant of the Dala-Floda Opera Festival at large: committed musicians of the highest order who collectively achieve marvellous results – for the benefit of us music lovers. God bless you all!

Göran Forsling

DT GAGNEF 17 augusti 2016

Augustiklöver till Operafesten

Operafesten gjorde sitt sedvanliga besök på Ica i Dala-Floda i lördags. Då passade Centerpartiet på att dela ut augusti månads klöver.

– När människor möts och är kreativa så skapas också förståelse och gemenskap. Operafesten visar att det finns plats för både traditionell och modern kultur i vackra Dala-Floda, säger Maria Svensson (C), ersättare i Kultur & Fritidsnämnden. Motiveringen till utnämningen lyder:

”Månadens klöver tilldelas Dala-Floda Operafest för att de genom musiken skapat en mötesplats för människor med vitt skilda bakgrunder och förutsättningar.”

Klövern togs emot av Caspar Engdahl, Linnéa Sjösvärd, Julia Mattei och Jacob Pixi Moscovicz för Operafestens räkning.

Linda Mankefors

FINALE